

RAIKKÜLA

KOLHOOSI JUHATUSE JA ÜHISKONDLIKE ORGANISATSIOONIDE INFOLEHT

Nr. 9 (27) SEPTEMBER 1989

TAHAME
SEISTA
OMA
VÄIKESE
MAA
EEST

23. august 1989. aasta. Möödunud on viiskümmend aastat kurikuulsa MRP lepingu ja selle rahvastele palju kannatusi toonud salajase lisaprotokollisõlmimisest.

Esmakordselt astusid sel mälestusväärsel päeval Balti rahvad välja ühtse rindena, et seista oma põlisrahvaste õiguse eest. Teadvustama kogu maailmale, et me oleme olemas ja jääme oma taotlustele kindlaks. Me ei vaja head tsaari ega kõrgeid käsuandjaid. Me ei ohusta kedagi, lastagu meid ainult rahus elada ja töötada. Me tahame olla vaba rahvas oma vabal iseseisval kodumaal.

Paraku ei jäänud tulemata kuri kõmin Moskvastki NLKP Keskkomitee ähvardava avaldusena.

Vastasime sellele omapoolse protestiga.

Meie, Eesti NSV Rapla rajooni Raikküla kolhoosi kommunistid, arutades 28. 08. 1989. a. partei a/o. üldkoosolekul poliitilist olukorda Eestis ning NLKP KK avaldust olukorrast Balti liiduvabariikides, teatame:

1. Toetame vabariigi praeguseid liidreid, EKP KK, ENSV Ülemnõukogu ja Ministrite Nõukogu poliitikat vabariigi isemajandamise, suveräänsuse ja rahustevaheliste suhete alal.

2. Meie ei ole nõus NLKP KK hinnanguga olukorra kohta Baltimaades ning MRP aastapäeva tähistamisest meie vabariikides.

Kuna ei ole olnud NLKP KK pleenumit, siis küsime, milline parteiorgan on aval-

dusele alla kirjutanud NLKP KK nimel, kas see organ on põhikirjaliselt pädev võtma endale KK õigused?

3. Nõuame NLKP KK hinnangut MRP ja Balti riikide 1940. a. okupeerimise ja annekteerimise kohta NSVL poolt.

4. Mõistame hukka Interliikumise tegevuse, milline organiseerib streike, õhutab vaenu vabariigis elavate rahvuste vahel, ähvardab Narva jõe taguste rahvus-

Pärast seitsmendat öhtutundi kõlasid Pika Hermannitornist üle Eestimaa Marju Lauristini sõnad: «Ühendage oma käed, oma mõtted ja oma tahe katkematuks ahelaks, mis annab meile jõudu vastu seista valele ja vägivallele, mida ka täna on meie ümber ähvardavalt palju. Meie siht on — vabadus.» Nii me seisime käsikäes oma mõtete ja tunnetega ja kordasime üheskoos: «Vabadus, vabadus, vabadus...» Me ei tea, kui palju meid oli seda maagilist sõna koos lausumas: tuhanded, kümned või sadad tuhanded. Tallinnast Vilniusse ulatuvas ketis aga kindlasti miljonitesse ulatuvad südamed ja suud.

kaaslaste abil toime panna eestlaste vastu midagi sellist, mida jäävad mäletama veel paljud põlvkonnad Eestimaal (J. Kogan, teleintervjuu 25. 08. 1989. a.). Leiame, et keskajakirjanduses ja -televisioonis avaldatud materjalid ei ole alati objektiivsed sündmuste kajastamisel Eestimaal.

5. Saata vastuvõetud avaldus avaldamiseks ajalehele «Pravda», lisaks NLKP KK-le ja EKP KK-le.

RÕÕM ja MURE käivad käsikäes

Viimasel, üldkoosolekul oli meil juttu mitmest probleemidest ja nüüd, kus taimekasvatuse aasta hakkab lõppema, väike kokkuvõte nendest.

Läga probleemi pole lahendada õnnestunud. Tundub, et igasugune sõnnikuhoidlate plaaniline chitamine ja remont jääb sellel aastal ära. Lisandub hoopis Uus-Allika sõnnikuhoidla, mille p'hi on hullusti lagunenud.

Olen mures silode kvaliteedi pärast. Kuigi analüüside tulemused pole veel teada, arvan, et mullusega võrreldes peaks see parem olema. Mis puutub aga planeeritud silohoidlate ümbruse asfalteerimisse ja silomahla-de kogumiskaevude remondisse, siis paraku jäi ka see ainult soovunemaks. Veel juunikuu algul oli KEKiga kindel kokkulepe, kuid kahjuks jäi see ainult chitaja ilusaks lubaduseks.

Kartulipinda vähendasime tänavu 95 hektarini, kuid kogusaak selle all ei kannatanud ja saaginumbriks jääb tänavu tõenäoliselt 185—187 ts/ha. 19. kuupäeva seisuga jäi koristada 2 ha kartulit.

Kvaliteedi poolest kevadkülv üldiselt õnnestus. Kuid seoses Aasu maaparandusobjekti hilinenud üleandmisega meile pidime vähendama 23 ha võrra teraviljapinda. Tüki väiksemaks jäi üheaastaste heinte pind ja plaanitud vähemaks ka heinaseemne külv. Saagi numbrite poolest jäi toore teravilja hektarisaagiks 29,6 ts/ha (plaaniline 30) ja aidakaalus peaks kujunema 24—25 ts/ha. Heina hektarisaagiks kujunes 39 ts/ha.

Tänu väga headele ilmadele läks sööda varumine ja heinatöö hästi. Täitsime heinavarumise plaani ka vaatamata sellele, et osa heina (üle 60 tonni) tules hävis.

Põua tõttu saime esimesest niitest varuda ainult 560 t silo, Valgu sovhoosist õnnestus juurde saada paarkümmend hektarit heinapinda ning kokku varuda 700 t kuivsilu (so. möödnud aasta tase). Praegune varutud silo hulk loomakasvatajaid ei rahulda.

Põua tõttu hilines teine niide umbes kuu võrra ja muutus massiliselt koristatavaks alles augusti lõpus. Et jõudu ei jätkunud, siis saime teise niite koristamist jätkata alles peale talivilja külvil.

Söödavarumine ei edene praegugi. Tehnika veab alt. Kolmest E-280 on rivis

ainult üks ja sellelgi on oma hädad. Orienteerivalt on meil teisest niitest võimalik varuda 1500 t massi. Lõpptulemuse otsustavad juba ilmad ja tehnika vastupidavus. Tõenäosus nimetatud kogus kätte saada on üsna väike.

Viimase kolme aasta keskmisena rohisid õpilased tänavu söödajuurvilja ebaõnnestunult. TPLi hoo'dada antud kaalikas oli kõblatav 18. juunist, tegelikult asuti tööle alles 20. juuni paiku. Juba nädalase hilinemisega kuulutati välja TPLi töösuve algus. Meie rühm sai formeeritud veel nädal hiljem ja siis alustati hoopis nädalase ekskursiooniga. Loomulikult ei hakanud laste jõud siis enam umbrohule peale, pealegi oli õpilasi napilt, 50% lepingus ettenähtud arvust.

Sellisel kujul tuleval aastal jätkata ei tasu, kuna kolhoos saab ainult puhast kahjumit.

Sügistöödel on kaks kohalikku kooli koristanud 6—7 ha kartulit. Praegu käsil järelekoristamine.

Tellimus põhku varuda oli 500 t. See kogus varuti ja lisaks kuhjade katteks vajalik. Et ka ruloonpress ei pidanud lõpuni vastu, saab koristamata põhk peenestatud ja maasse küntud. Igal juhul tuleb ruloonpresside arvu majandis suurendada.

Kuna ristikuseemnepõllud pärast seemne koristamist enam saaki ei anna, küntakse kõik seemnepõllud sügisel ringi. Allakülvidel on aga põhk kohe koristatud. Põhuvirnade väljanägemine meile au ei tee, kuid süüdi on ka ruloonpress, mis oskas naljakalt koonilisi palle teha.

Nurinat on tekitanud kesmise lepingulise peedimaa ebaõnnestunud valik. Jätsin peedi- ja kartulimaa paigutuse osakonnajuhataja otsustada. Tema otsustas kartulimaa kasuks seepärast, et oleks võimalik koristada kombainiga. Et peedi alla sattus eelmise aasta sööt, siis loomulikult oli selle harimine väga tülikas.

Taimekasvatajatel on veel kolm probleemi. Esiteks on meil väga raske edaspidi suurendada teravilja kogutoodangut. Pole, kus toorest vilja kuivatada ja kuiva vilja hoida. Meil on väljakujunenud tugev kombainerite kaader ja piisav masinapark. Paraku saab masinapargi võimsust kasutada ainult 50% päevas, kuna po-

TAHAME SEISTA OMA VÄIKESE MAA EEST

le koristatud vilja kuhugi paigutada. Ei piisa kuivatusvõimsusest.

Ebamajanduslik on hoida kuivatatud vilja garaažis või viilhallis. Esmalt pole seal välistatud varastamine, tugeva tuulega võib ka vihma-vegi liiga teha.

Tänavu saime hulga ilusat heina, kuid taolisi haruldasi heinailmu võib ette tulla üks kord kümne aasta jooksul. Suure hooga alustatud esimese ventileeritava heinaküüni ehitamine jäi toppama ja pole garantiid, et me küüni ka järgmiseks heinajaks kätte saame. Ebasoodsate ilmade korral ei julge küll lubada, et me vajalikus koguses heina suudame varuda.

Sõnnikust. Ühegi mineraalväetise kasutamine ei ole efektiivne sõnnikut kasutamata. Järskude saagikõikumiste vältimiseks peame sõnnikut kasutama vähemalt 350 ha pinnal, paraku on see pind meil paaril viimasel aastal olnud 150—170 ha. Näiliselt kulub seda sõnni-

kulaga nii meeletult, et jääb mulje, nagu oleks meil sõnniku defitsiit. Pole mõtet planeerida kolme sõnnikuhoolda ehitamist aastast. Ratsionaalsem oleks iga hinna eest ehitada üks hoidla aastast. Nii saaksime oma sõnnikumajanduse korda 5—6 aastaga.

Probleemiks on viimasel ajal muutunud ka väetise külv. Autokülv on lõplikuult tolmuks roostetanud, ka traktorikülvikutega on lood kehvad. Me pole tänavu enam võimalised põlde sellisel väetama, nagu viimasel paaril aastal. Kui olukord kevadeks ei muutu, jäävad põllud väetamata ja väetis lattu.

Saime 1988. a. uue väetisekülviku, see töötas ainult kuu aega, siis läks põhjalint katki ja nii ta seisab juba poolteist aastat.

Juhatusel tuleb kõvasti pead murda, et suluseisust kuidagi välja rabelda. IME on vaja käivitada.

JAAK KILDVEE,
peaagronoom

Ime tuleb valda

Tutvustan lühidalt seaduse projekti «Kohaliku omavalitsuse ja kohaliku majanduse alustest», seega — mis ootab meid ees peale valimisi.

1. jaanuarist 1990 moodustatakse külanõukogude asemel vallad. 10. detsembril valitavad rahvasaadikute nõukogud loetakse esialgu valla asutavateks kogudeks. Selle ülesanne on täielikule omavalitsusele ülemineku tagamine. Asutav kogu töötab välja valla põhimääruse, eelarve, valla piirid jne. Valla kinnitamise hetkest astub asutav kogu täitma volikogu ülesandeid, seega hakkab tulevikus valda juhtima volikogu, kelle ülesandeks on:

1) elanike olmeline, kaubanduslik ja kultuurialane teenindamine;

2) elanike üldhariduse, arstiabi ja hoolekande korraldamine;

3) kohalike ressursside kasutamise korraldamine, keskonnakaitse nõuete järgimine ja heakorrastuse tagamine;

4) kaasa aidata avaliku korra tagamisele. Vallavanem valitakse volikogu liikmete hulgast salajasel hääletamisel.

Iga küla valib külavanema, kes on valla volikogus nõuandva häälega. Külavanem aitab lahendada külarahva mured.

Raikküla valla volikogu on planeeritud 11-liikmeline: Järvakandi kolhoosist 3, V. I. Lenini nim. kolhoosist 4 ja Raikküla kolhoosist 4 inimest. Valla kantseleis hakkavad tööle sekretär ja raamatupidaja. Raamatupidaja tuleb tööle võtta sellepärast, et vallad lähevad samuti isemajandamisele. Valla eelarvele tuleb Raikküla 9kl. kool ja 1. septembris 1990 koolid Järvakandis ning V. I. Lenini nim. kolhoosis. Samuti peab vald oma rahaga ülal pidama velskripunktid igas kolhoosis, raamatukogud ja Purku kultuurimaja. Meil puudub praegu ülevaade valla majanduslikust olukorrast. Teame ainult, milliseks kujunevad kulutused haridusele, arstiabile ja kultuurilisele teenindamisele. Kui palju vald hakkab raha saama, ei tea.

Kui vald hakkab oma taskusse raha saama selle põhjal, mis ülalt alla eraldatakse, siis ei tule sellest ilmselt midagi head välja.

Volikogusse tuleb leida võimalik inimesed, kes suudavad valla elu ümber muuta.

LAINA ARRO,
Raikküla k/n. esimees

Turistina läbi Jugoslaavia

Reisimuljed maast, millest ma teile jutustada tahan, on mu märkmikulehtedel laagerdunud terve aasta.

Niisiis Jugoslaavia Föderatiivne Sotsialistlik Vabariik. Pealinn Belgrad. Kuuest võrdõiguslikust sotsialistlikust vabariigist koosnev föderatsioon paikneb Aadria mere ääres umbes 256 000 ruutkilomeetrit.

Ma ei puuduta seal asetleidnud, hilisemaid poliitilisi sündmusi, vaid kirjeldan oma esmamuljeid sealsest poolkapitalistlikust maast aasta tagasi.

Niisiis Seremetjevo lennujaam ja tollipunkt. Taskus välispass, peas kumises igasugused hoiatused ja keelud, näpus tollideklaratsioon, kuhu on kirja pandud, et viin üle piiri kolmkümmend rubla Nõukogude raha ja sedagi piskut võin vahetada alles Bulgaarias. Rinnataskus kuni viis rubla lennujaamas söömiseks-joomiseks. Tollipunktis rangete nägudega ametnikud ja piirivalvurid. Näen, kuidas kõrvalläbi läbipääsus parasjagu üht tõmmunahalist seltskonda «rapitakse». Lõpuks on üks mees lausa särgiväl, sumandide ja kottide sisu laiaila laotatud ja aina kombitakse taskuid ja õmblusi. Lõpuks peale pikemat puistamist lennukisse nad siiski pääsevad.

Pagan neid ilma asju teab, kuid hinge poeb tunne, nagu oleksid suur süüdlane, kes püüab end kavalal kombel välismaale vingerdada.

Enne lennukisse pääsemist peab veel kord välispassi esitama, piirivalvepoisi ees otse seisma ja talle kindlalt silma vaatama. Kui uurivale läbinägevale pilgule vastu ei pea, võib-olla siis ei pääsegi läbi?

Lennukis hakkad end juba jälle isiksusena tundma. Kenad stjuardessid, lõunasöök, maiustused. All kahaard pilvetombud, mis kohati meenutavad väga huvitavaid maastikumotiive ja mäeahelikke.

Reisisihiks Split, masinaja laevaehituse linn Aadria mere ääres. Järjest rohkem hakkavad silma mäed, lõpuks lausa puhas kalju.

Linna kohal ei suuda ära arvata, kuhu küll meie suur õhuhiiglane maanduma mahub. Viimases viraazis jääb mulje, et kohe-kohe raksab tiivaots kaljusse ja kõik lendab kuradile. Ometi asetub kõik omale kohale ja mägedevahelisel lennuväljal jääb ruumi teisegi tiivulise jaoks.

Siinses piiripunktis istuvad hoopis õblukesed ja naerumaiad noorikud, kes peale virmikohase templi passi kingivad sulle pealekauba ka kena naeratuse teele kaasa. Laia naeratusega võtab meid oma hoole alla hästi

vene keelt valdav ja erudeeritud giid tšernogoorlane Sveto. Kõik on äkki kuidagi teisiti. Mine, kuhu tahad, vaata, mida tahad ja vaatamist on meie jaoks alates esimestest sammudest. Juba parkimisplatsil paelub meeste pilku kümnekond erinevat sorti masinamarki.

Konditioneeriga varustatud ruumikas ja mugavas «Mercedes-Benzis» veereme mõnikümmend kilomeetrit eemal asuvasse hotellikompleksi «Solaris», mis koosneb kolmest kaasaegsest hotellist «Andri», «Ivan» ja «Jura».

Meie elupaigaks saab «Ivan». Korjatakse kokku passid, antakse numbrivõti ja — tere tulemast! Ei mingeid formaalsusi ega paberite määrimist. Kogu administratiivpersonali moodustavad vahetuses ainult neli inimest ja kõik on okey. Ei mingeid valvureid ega portjeesid nagu meil «Virus» või «Olympias». Astu sisse, milal tahad ja kellega tahad. Läbisegi sagivad sakslased, itaallased, venelased ja eestlased. Umberringi keelte paabel. Loendan hotelli fuajees 34 välisriigi lippu (Nõukogude oma ei õnnestu nende seast leida).

Saame äkki väga rikkaks. Igaüks surub taskusse ca 220 000 Jugoslaavia dinaari (meie 45 rubla). Rahakott läheb silmnähtavalt punni ja enesetunne tõuseb. Hiljem asetub kõik kohale — ka kaubahinnad kirjutatakse mitme nulliga. Saab selgeks seegi, et lõppude lõpuks oled siiski vaene nõukogude turist, kelle pärisosaks on tunda rohkem silmaröömu ümbritsevast küllusest. Kõike võivad endale lubada teised välismaalased, kelle raha igal pool maksab. Rahavahetuse punkt on aga igas hotellis, kus see operatsioon on sama lihtne nagu topsi tikklude ostmine.

Kuid jäägem realsusse ja vaatame parem, mis ümbruskonnas silma hakkab. Aina kaljud ja kivid. Looduspildid on nagu lõuendilt maha astunud, sinine meri ja aina kaljud ja kivid, kivid ja kaljud... Kogu Aadria mere

äärsel marsruudil ei jäta need meid hetkekski maha. Põlvkondade jooksul on neist kividest laotud kõrgeid kiviaedu oma valduste ümber. Tundub, et siin pole võimalik ühelgi taimel kasvada, kuid ometi on rajatud viinamarjaistandused, kõogi- ja juurviljaaiad. Tõuseb suur austus nende töökatte ja taitbukate inimeste vastu, kes on suutnud ka kaljud ja kiviräga inimest toita panna.

Silma hakkavad kogu riigis peaaegu eranditult valged kivimajad ilusate punasest kivist katustega. Eterniiti sealkandis ei tunnistata.

Jugoslaaviat loetakse Kanada järel teiseks maailma kõige avatumaks maaks. Jugoslaavia dinaari saab vahetada igas riigis. Jugoslaavlased võisid ja võivad soovi korral igal ajal riigist takistamatult lahkuda või jälle tagasi pöörduda. Samuti on välismaalastel väga lihtne sisse sõita. Eriti kasutavad seda võimalust saksa turistid, kuna puhkus Jugoslaavias tuleb neile mitu korda odavam kui oma kodumaal. Turistid saabuvad oma autodega või jahtidega.

Kuurortide rajoonis teevad ilma eraisikud. Nad ehitavad riigilaenudega 2–3korruselised majad ja üürivad need siis turistide käsutusse. Paari-kolme aastaga olevat kulud tasa teenitud. Soovi korral võib väliturist endale terve maja üürida. Tegelevad sellega vastavad firmad, kelle ülesandeks on olla vahendajaks turisti ja majavaldaja vahel. Pruugib välituristil ainult varem helistada firmale, et soovin selleks ajaks sinna-tänna kohta tuba või maja nii ja nii pikaks ajaks ning talle teatatakse täpne aadress ja maksumus ning kohale sõites jääb vastu võtma ainult võtmed.

Ringi sõites märkasime mõnede majade juures suuri telke. Tundsime huvi, et milleks need. Ja selgus, et jälle on teatud firma, kes tegeleb näiteks külaliste majutamisega seoses suuremate perekondlike sündmustega. (Järgneb.)

ERNI TAMMARU

Juhatuses otsustati

Arvestada staažitasude ja AASTAPREEMIA MAKSMISEL alljärgnevate töötajate distsipliinrikkumisi augustikuus:

Sulev Oksaar, Armin Valtari ja Arno Leidtorp puudusid töölt terve kuu, Ülo Västra — 11 päeva, Olev Puntso — 10 päeva, Heino Reinärs — 7 päeva, Heino Rannamägi — 7 päeva, Meelis Väli — 6 päeva.

1—4 tööpäeva puudusid 12 töötajat. Ühtlasi ütles Vilma Kullerkupp, et tööajatabelid ei kajasta tegelikku olukorda. Puudulikult on täidetud keskuse töökoja tabelid. Eduard Oganjanile pannakse kohustus jälgida, et osakonna tabelitesse oleks kantud kõik tööpäevad.

KOHUSETUNDLIKU TÖÖTAMISE EEST JA SEoses 50. AASTA JUUBELIGA maksta preemiat:

Lembit Talile 200, Ahto Isakannule 200, Kalju Liidersile 200, Vladimir Ilsinile 50 rubl.

Maksta preemiat KOHUSETUNDLIKU TÖÖTAMISE eest Timofei Metsniidule 50 rubla.

Premeerida kolme enam PLAANI TÄITNUD kombaineriit ühekordse preemiaga:

Sulev Kaldat 200 rubl. (121%), Ivan Kangurit 150 rubl. (114%), Heiki Sassiani 100 rubl. (103%).

Kuulati Jaak Kildvee avaldust, milles ta palub kolhoosi müüa talle 3toaline korter keskuse uues ehitatavas majas.

Otsustati kuulutada infolehes, et kolhoos on nõus oma töötajatele nimetatud majas müüma korterid isiklikuks omandiks järeelmaksuga

ja 50% soodustusega.

Täpsema info saamiseks pöörduda kolhoosi esimehe poole. Kirjalikud soovivaldused esitada esimehe nimel 1. novembrini 1989. a.

27.—29. oktoobrini saabub Raikküla kolhoosi meeskoorile valuutavaba vahetuse korras külla Soome meeskoor. Kooriliikmed majutatakse kodusesse. Päevarahad, toitlustamine ja transport kolhoosi kulul.

Päevakorras oli taas masinate garažeerimine. Järjekordselt on unustatud, et masinad peab parkima garažidesse või selle puudumisel (momendil keskuses) töökoja territooriumile.

Lugeda jämedaks liikluseeskirjade rikkumiseks öine autode parkimine sõiduteele.

Hüvitada 50% ulatuses turismituusiku maksumus Har-

ri Kuusemetsale sõiduks Bulgariasse 30. 09—10. 10. 1989. Hüvitada 70% ulatuses turismituusiku maksumus Peeter Alasepale sõiduks laeva-reisile Põhjamaadesse (Norra, Soti, Saksa LV, Rootsi, Saame) 2.—20. 10. 1989.

Viie kolhoosi liikme (Rahula, Avandi, Aile ja Ain Oraste ning Andrus Pajo) ja tölgi ekskursiooni sõidukulud Saksa DVsse alates 13.—27. 09. 1989, võtta kolhoosi kanda, kui grupi liikmed suudavad Saksa DV-s sõlmida kolhoosile kasulikke kokkulepeid.

Kuulati laste avaldust spordiväljaku ehitamise kohta keskuse individuaalgaražide taha (praegune karjamaa).

Otsustati avaldus jätta seisukoha võtmiseks ja läbi-rääkimisteks Peeter Alasepale.

Natuke nalja

KAH SELETUS

Joodik: «Uks pits viina hommikul teeb minust hoopis teise mehe.»

«Aga miks te veel siis rohkem joote?»

«Noh, eks see teine mees tahab ju ka saada.»

OTSUSTAVALT

«Kuidas te julgete minu ümbert kinni võtta!»

«Kas ma ei tohi siis?»

«Kui te poole tunni jooksul oma kätt ära ei võta, karjun ma appi.»

KANNIKE

Opetaja ütleb väikesele Mooritsale:

«Kuule, sul on halb hais juures. Mine koju ja ütle emale, et ta sind korralikult puhtaks peseks!»

Järgmisel päeval toob Moorits õpetajale kooli järgmise kirja: «Väga austatud õpetajahärra! Minu poeg pole teile mitte kannike. Ma olen oma poja kooli saatnud mitte selleks, et teda nuusutatakse, vaid õpetamiseks.»

Austusega X. X.

Eelmise infolehe numeratsiooniks lugeda:

Nr. 8 (26) AUGUST 1989

Vedas viltu

Margus Sillavere on kena noor mees, kes alles kevadel iseseisvalt töömeheteed alustas. Paraku on iga algus raske ja pole välistatud, et noor tüürimees oma vastse elulaevukese mõnele veealusele karile ohtlikku lähedusse ei satu.

«Ristsed» olidki kahjuks kärmed tulema. Septembris seisis noormees norupäi juhatuse ees ja ei osanud kuidagi põhjendada, miks tal juulikuus viis ja augustis kaheksa päeva luusi kirja sattunud on.

Kirja sai esimene karistus — noomitus. Et vigadest õpitakse, siis loodame, et see jääb ka viimaseks.

Rapla SAost teatati, et 10. augustil kella 20 paiku

huligaanitses oma elukohas Raela purjus karjak Vladimir Osipov.

Alkoholist julgust ja väge saanud «kangelane» lõi oma elukaaslast Jelena Jeršovat käega näkku ja sõimas valimatute sõnadega.

Esialgseks «kompressirahaks» määras miilitsaülem huligaanile 50 rubla.

31. juulil kell 22.45 jäi Olev Puntso vindise peaga mootorrattal «Jawa 350» Rapla-Järvakandi teel RAI meestele vahele.

Inspeksioonis arvati, et on vist parem, kui mees kolm aastat end teistel sõidutada laseb või mõne muu rahulikuma liikumisviisi valib.

OSTAN, MÜÜN VAHETAN

Lp. lugeja! Aeg on jõudnud sinnamaale, kus me igaüks ise oma huvide eest rohkem väljas peame olema. Toimetus pakub välja oma vahendajarolli pealkirjas ka-

jastatud operatsioonide kuulutamiseks infolehes.

Kuulutusi võetakse vastu tasuta telefonidel 64 548 E. Tammaru või 64 475 K. Lilleoja.

Müüa remonti vajav «Moskvits 407» (M-408 mootor) koos mõningate tagavaraosadega. Tel. 64 548. E. Tammaru.

SAAME TUTTAVAKS

Peeter Palusoo — kultuuriosakonna juhataja
Kaidi Luukas — raamatupidaja
Mario Väli — traktorist
Inge Veljaots — loomakasvataja
Rain Tiits — lukksepp
Aivo Altmets — haljastustöölaine
Helen Reinvarf — juristi kt.

SÜNNIPÄEVA PUHUL

65
Valdek Satsi 14. sept.
50
Lembit Tali 8. sept.
Ahto Isakannu 11. sept.
Vladimir Ilsin 12. sept.
Kalju Liiders 24. sept.

Kaie ja Heiki Hermanni poja, Urve Pajulehte ja Aivo Kivilot tütre sünni puhul.

EDUARD SOOMETS
sünd. 5. septembril 1904
surn. 4. septembril 1989

ALFRED TOJAK

sünd. 5. veebruaril 1907
surn. 31. juulil 1989

[Endise «Ühisel Jõul» kolhoosi esimees]

Vastutav toimetaja ERNI TAMMARU

Raikküla kolhoosi infoleht
Toimetus: 203502 Rapla
rajoon, Raikküla skj.
telefon 64 421; 64 475
Trükiarv 400

Tasuta
Maht 0,5 trükipoognat
Tellimine nr. 2773
Rapla Trükikoda
Rapla Kalda 2